

Sygne: Bolj kakor gre katerikoli stvari.

Gospod Badilon: Vendar ne tako, kakor Boga samega, ki jo je ustvaril.

Sygne: Oče, dala sem mu svoje srce!

Gospod Badilon: Ljubiti ga izven Boga, to se pravi, premalo ga ljubiti.

Sygne: Ampak ali Bog hoče, da ga zapustim in izdam?

Gospod Badilon: Imejte potrpljenje z menoj, poslušajte me, ljuba Sygne, kajti jaz sem Vaš pastir, ki Vam noče hudega.

Če se žena loči od svojega premoženja, kakor se to dogodi, od svojega očeta, od svoje matere, od svojega kraja, od svojega ženina.

(In to storiti je prav grenko, čeprav se besede lahko izgovarjajo.)

Da živi v samotni ob vznožju križa, in obvezuje bolnike in hrani uboge

In ljubi in ceni višje od uvidevnosti in pameti te ljudi, ki nam niso za nič,

To ona stori iz polnosti svojega srca in njeno zveličanje nima pri tem nič opravka.

In da bi se Vi, zato da rešite Očeta vseh ljudi, kakor imate poklic,

Odrekli svoji ljubezni in svojemu imenu in svoji stvari in svoji časti na tem svetu,

S tem da objamete svojega rablja in ga sprejmete za moža, kakor je pustil Kristus Judeža, da ga je zaužil,

— Pravičnost tega ne ukazuje.

Sygne: Če tega ne storim, bom brez grehov?

Gospod Badilon: Noben duhovnik Vam ne bo odrekel odveze.

Sygne: Je to res?

Gospod Badilon: In jaz Vam rečem še več: Varujte se in pazite na ta veliki zakrament zakona, da se ne onečasti,

Kar je Bog ustvaril, v nas dopolnjuje. Kar mu darujemo, posveti. On dovršuje kruh in vino.

On dovršuje olje. On daje veljavo za večnost besedi, ki nam jo je podelil. Napravi zakrament, kakor svoje lastno telo

Iz priznanja, s katerim se grešnik obsodi na smrt.

Ah, kako trepetajo telo duhovnika, ko ta izvržek, ki je Jezusov brat, obrne proti njemu svoj razkrojeni obraz in prizna z usti svojega gnilega telesa!

In prav tako je posvetil vsakršno privoljenje v zakonu, kjer se dve bitji drug drugemu dajeta drug drugega v last za večnost.

Sygne: Bog torej noče od mene takega privoljenja?

Gospod Badilon: On ga ne zahteva, pravim Vam za trdno.

— Prav tako, ko se je Božji Sin zaradi zveličanja ljudi

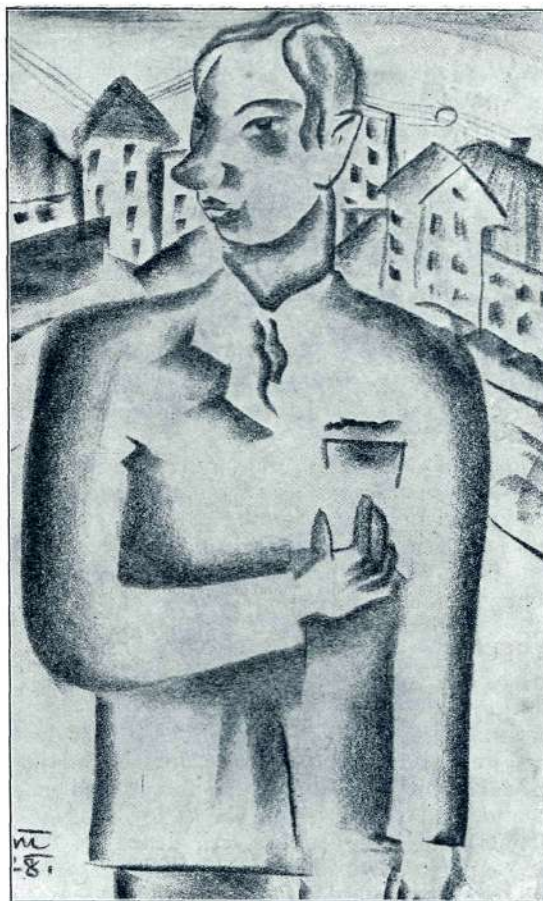
Iztrgal iz naročja Očetovega in pretrpel ponižanje in smrt,

In to drugo smrt vsak dan — smrtni greh vseh tistih, ki jih ljubi

Ga ni Pravičnost silila.

Sygne: Ah, jaz nisem Bog, ampak ženska!

Gospod Badilon: Vem, uboga Sygne.

Miha Maleš, Abiturijent (risba)

Sygne: Ali meni pripada rešiti Boga?

Gospod Badilon: Pripada Vam rešiti svojega gosta.

Sygne: Nisem ga jaz vabila pod svojo streho.

Gospod Badilon: Pripeljal ga je Vaš bratranec.

Sygne: Jaz ne morem! Moj Bog, jaz ne morem za to ceno!

Gospod Badilon: Dobro, nimate krivde na krvi tega pravičnega.

Sygne: Jaz ne morem nad svoje moči.

Gospod Badilon: Ljuba Sygne, preiščite svoje srce.

Sygne: Pred Vami je, na stežaj odprto in preklano.

Gospod Badilon: Če bi otroci Vašega bratranca še živeli, če bi šlo za to, da ga rešite, njega in njegove,

In ime, in rod, če bi Vas sam za to prosil, Za to žrtev, ki Vam jo predlagam, Sygne, ali bi jo storila?

Sygne: Ah, kaj sem, uboga deklica, da se merim z moškim svojega rodu? Da.

Storila bi jo.

Gospod Badilon: To slišim iz Vaših lastnih ust.

Sygne: Ampak on je moj oče, in moja kri in moj starejši brat, prvi in zadnji nas vseh,